

Høringssvar vedr. nye serviceniveauer på børnehandicapområdet

Furesø Handicapråd har haft de nye servicestandarder på børnehandicaprådet i høring. Dette høringssvar skrives af Handicaprådets fire repræsentanter fra Danske Handicaporganisationer (DH) i Furesø.

Vi glæder os over, at de nye servicestandarder tager udgangspunkt i bl.a. Furesø Handicappolitik og FNs børnekonvention. Vi kunne dog ønske os, at FNs Handicapkonvention også blev medtaget.

Vi tilslutter os formålet med serviceniveauerne: At skabe en gensidig forventningsafstemning mellem borger og kommune, samt at skabe en ensartet sagsbehandling. Af samme grund er det vigtigt, at dokumentet formuleres, så borgeren forstår hensigten og kommer i møde jf. kommunens 6 ledetråde for en god borgerdialog.

Det er positivt, at det i dokumentet understreges, at serviceniveauerne er vejledende, og at der altid skal foretages en individuel vurdering i de enkelte sager. Dette er af yderste vigtighed, så sagsbehandling og afgørelser ikke kun læner sig op ad serviceniveauerne, og disse ender med at blive standardpraksis.

Størstedelen af serviceniveauerne bygger på det eksisterende administrationsgrundlag. Dog er der på særligt to punkter lagt op til stramning ift. gældende praksis:

Tabt arbejdsfortjeneste

Det fremgår af teksten, at er barnet i en venteposition mellem to tilbud, kan der "for en kortere periode på normalt *max tre måneder* bevilges tabt arbejdsfortjeneste." Og lider barnet af en belastningsreaktion, kan der, mens der findes/etableres et tilbud, "bevilges *op til 3 måneders* tabt arbejdsfortjeneste".

For forældre, der læser dette, kan det let opfattes som, at der *max.* kan bevilges tabt arbejdsfortjeneste i tre måneder. En sådan melding kan øge stress og bekymring i en familie, der i forvejen er under et stort pres pga. barnets funktionsnedsættelse, og de konsekvenser det har for familieliv og økonomi.

Da dette hverken er retvisende i flg. bestemmelser om tabt arbejdsfortjeneste eller hensigten med stramningen, foreslår vi dette afsnit uddybet og blødt op. Det bør fremgå mere tydeligt, at intentionen er at forpligte alle samarbejdspartnere på at finde en løsning til barnets bedste hurtigst muligt. Et forslag kunne være at skrive, at "forvaltningen og skole-/pasningstilbud forpligter og bestræber sig på at finde/etablere et nyt tilbud indenfor tre måneder." Og så slette ordene "max" og "op til", og i stedet skrive: "så perioden med tabt arbejdsfortjeneste bliver af så kort varighed som muligt."

Vi hæfter os også ved, at der står, at har barnet et skole- eller pasningstilbud, "som er vurderet ikke at kunne rumme barnet, er tilbuddet fortsat ansvarlig for pasningen af barnet, indtil der er givet et andet konkret tilbud." Vi forstår, at intentionen igen er at forpligte tilbuddet på sit ansvar for barnet, men vi bliver nødt til at påpege det problematiske i, at et tilbud, der ikke *kan* rumme et barn, *skal* rumme barnet! Dette vil måske kræve ekstra ressourcer af tilbuddet, fx i form af 1:1 eller ekstra lokaleplads i eller pasning udenfor tilbuddet. Lige så må vi fremhæve barnets tarv, for hvad

hvis *barnet* ikke kan rumme at være i det nuværende skole- eller pasningstilbud, men derimod bliver mere syg af det? Er det så i barnets tarv at være tvunget til at skulle fastholdes i det skole- og pasningstilbud?

Vi må ligeledes gøre opmærksom på, at nogle skole- og pasningstilbud for børn med funktionsnedsættelser slutter dagen tidligt aht. børnenes formåen. Her er det i allerhøjeste grad i barnets tarv, at mor eller far er der til at tage imod barnet og passe det derhjemme. Vi ser derfor med største betænkelighed på, at der lægges op til at fjerne den tabte arbejdsfortjeneste fra forældre med begrundelsen, at tilbuddet har ansvaret. Vi forstår på eksempler fra vores DH-bagland, at dette allerede søges praktiseret i afgørelser med store problemer til følge for familierne ift. at få arbejde og familiens økonomi til at gå op med at kunne passe barnet hjemme. Vi må derfor minde om, at formålet med tabt arbejdsfortjeneste ikke er at stille familier til børn med funktionsnedsættelser i en dårligere situation, men netop at kompensere familien, så "at familien kan leve så normalt som muligt uanset barnets funktionsnedsættelse."

Til sidst: Vi forstår, at Furesø ligger højt, hvad angår antallet af forældre på tabt arbejdsfortjeneste. Vi vil gerne opfordre til, at UDF og forvaltningen iværksætter en analyse af, hvad årsagen er til det? Er der særlige forhold, der karakteriserer befolkningssammensætningen i Furesø Kommune? Er der fx flere børn, der lider af skolevægring eller belastningsreaktioner i Furesø? Eller andet? I så fald bør der jo sættes forebyggende foranstaltninger i værk samt foretages en evt. gentænkning af fx pasnings- og skoletilbud jf. visionen om det gode børneliv i Furesø.

Afløsning/aflastning

Som det også fremgår af dokumentet, er formålet med en aflastningsordning "at aflaste forældre" og "skabe tid og rum til samvær og omsorg for søskende", fordi "det kan være en stor belastning – både fysisk og psykisk – at passe et plejekrævende barn eller en ung i hjemmet."

Ændringen, der udtrykkes i den nye formulering: "Afløsning skal som udgangspunkt være afprøvet før aflastning" finder vi uheldig, fordi det kan opfattes, som om afløsning i hjemmet *skal* afprøves! Vi foreslår derfor ordet "skal" slettet og erstattet af: "Det tilstræbes, at afløsning i hjemmet afprøves før aflastning."

Alle familier er nemlig forskellige og unikke. For nogle familier vil afløsning i hjemmet fungere, mens det for andre ville være mere en belastning end aflastning at have afløser i hjemmet, og selv være henvist til at skulle ud af døren for at "holde fri". Det kan også være forskelligt, hvad en familie har brug for på forskellige tidspunkter i forløbet. Det er derfor vigtigt, at den rigtige aflastningsordning etableres i tæt dialog med familien, så målet holdes for øje: At give forældre og søskende et pusterum og tid sammen. Dette så de holder på den lange bane, og vi undgår flere skilsmisser, forældre der går ned med stress, eller søskende der reagerer med psykiske problemer – alt sammen med store menneskelige og samfundsøkonomiske omkostninger til følge.

I de nye servicestandarder lægges der op til næsten en halvering af almen praksis på aflastningstilbud fra 80 til 45 døgn om året. Der lægges primært op til, at aflastning i hverdagen fjernes, og at der kun tilbydes familierne én weekend om måneden og én uges ferie med aflastning om året. Vi forstår, at ønsket er besparelser på området, men må advare om, at en sådan reducere i aflastningsdøgn kan have store omkostninger for søskende, der aldrig oplever at have mor og far for sig selv i hverdagen, og for barnet med funktionsnedsættelser, der risikerer at blive "månedens gæst" og ryge udenfor fællesskabet med de andre børn på aflastningsstedet, som har et aflastningstilbud, der også gælder på hverdage.

Vi finder det desuden stærkt bekymrende, at kommunen i stigende grad inddrager familiens nærmeste netværk i mere eller mindre frivillige afløsnings- og aflastningsordninger. Mange familier

med børn med funktionsnedsættelser har den nærmeste netværk som en naturlige ressource og støtte. Det skal de fortsat have! Helt uforpligtende – som andre familier! Gør man familierne til arbejdsgiver for eget netværk, kan der let opstå et misforhold, så det i stedet bliver en ny belastning.

Igen er det vigtigt, at en afløsnings- og aflastningsordning aftales i tæt dialog med familien. For nogle familier kan det måske fungere, at en moster eller et vennepar bliver afløser/aflastningsfamilie. Mens det for andre familier ikke er godt eller en mulighed. Vi bifalder derfor, at kommunen primært bruger specialuddannet fagfolk som afløsere, som familien selv er med til at udvælge/ansætte.

Hvis der vælges en løsning med brug af netværket kræver dette, at kommunen bevilger kurser, så netværket rustes med den nødvendige specialviden og socialpædagogiske uddannelse samt tilbydes ekstern supervision. Ligeledes kræver det en tæt opfølgning og evaluering med familien, så det sikres, at ordningen bliver reel aflastning, og ikke udvikler sig til en ekstra belastning.

Vi håber, at vores høringssvar og anbefalinger til ændringer i ordlyd m.m. vil give anledning til justering af formuleringerne, så der bliver færre misforståelser og u hensigtsmæssige afgørelser. Vi vil i Handicaprådet bede om en løbende opfølgning på udviklingen og virkningen af stramningerne i de nye serviceniveauer.

Til slut: Vi stiller os gerne til rådighed for en tilbagemelding, når de endelige formuleringer er fundet.

Sine Holm (DH og formand for Furesø Handicapråd)

Karin Beyer (DH)

Rasmus Frimodt Lauritzen (DH)

Dorthe Stieper (DH)